

tror, at ikke noget Medlem af Finansudvalget agter at løbe fra sit Ansvar i saa Henseende. Jeg gør det i hvert Fald ikke. Forholdet er det, at da Finansudvalget gennemgik Finanslovsforslaget med dets Anmærkninger, stødte vi i Anmærkningernes Spalte 1665—1666 under Spørgsmaalet: Indlægning af Centralvarme i Ministerialbygningen, paa en Udtalelse saalydende: „Det er imidlertid undgaaet Bygningsinspektørens Opmærksomhed, at der heri ikke var beregnet noget Beløb til Bygningsarbejder, der staa i Forbindelse med Varmeanlægget, saasom Indretning af Varme- og Luftkamre, Monierkanaler etc.” Det Beløb, som vilde gaa med hertil, var de tidtomtalte 87,700 Kr. Da vi stødte paa dette, at Statens Arkitekt ikke havde været opmærksom paa, at dette Beløb vilde medgaa til dette Arbejde, maatte vi ganske naturligt skarpt fordømme dette og skarpt kritisere, at en kongelig Bygningsinspektør havde kunnet begaa en saa stor Fejl. Og for saa vidt der ikke var sket andet, vilde der være sket det, at det med Finansudvalgets samtlige Medlemmers Tilslutning her ved anden Behandling vilde være blevet skarpt paataalt, at denne grove Fejl var bleven begaaet.

Imidlertid tog Bygningsinspektørens sin Afsked, og saa fandt jeg ikke for mit Vedkommende, at der var nogen Anledning til at komme nærmere ind paa denne Sag, og det er min Tro, at hvis Finansudvalget ikke havde paataalt dette Forhold, vilde man nu bagefter bebrejde Finansudvalget, at det kunde lade en saadan Fejl passere uden Paataale. Thi det er i Virkeligheden Hovedforsvaret; man nu her fra alle Sider, ogsaa fra det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), fremfører, at der ikke er gaaet saa skarpt frem tidligere, og hvorfor skulde man da nu ved denne Lejlighed gaa saa skarpt frem? Jeg synes egentlig, det ikke er noget vægtigt Forsvar, at man maaske ikke er gaaet skarpt nok frem tidligere. At Finansudvalget maaske tidligere har været for lempeligt, synes jeg egentligt ikke er noget vægtigt Argument for, at man vedblivende skulde lukke Øjnene og lade den Slags Ting passere. Det forekommer mig, at Finansudvalget netop har gjort sin Pligt ved at paataale dette Forhold, og paataale det saa skarpt som muligt. Finansudvalget har, som sagt, været fuldstændig enigt i saa Henseende.

Jeg har dog Lyst til at nævne, at det Sløseri, vi mene har gjort sig gældende ved dette Overslag, har ogsaa gjort sig gældende ved andre Overslag. Jeg skal saaledes nævne, at blandt de Aktstykker,

vi fik tilstillede i Finansudvalget fra den højtærede Minister, var der ogsaa fra Arkitekt Clemmensen en Opgørelse over Udgifterne ved Ombygningen af Staldmesterbygningen — altsaa efter at Udgifterne ere afholdte—, hvor det viser sig, at der er afholdt Udgifter til Blikkenslagerarbejde, Beslag, Dørgreb og Glarmesterarbejde, som ikke vare med i Overslaget. Disse Udgifter, som ere medgaaede til disse fire forskellige Formaal, vare ikke med i det Overslag, Arkitekt Clemmensen havde leveret. Der er naturligvis her kommet en Merudgift til disse Formaal. Jeg mener, det er Sløseri, naar en kongelig Bygningsinspektør ikke forud kan se, at ved en saadan Ombygning skal der noget Blikkenslagerarbejde til, noget Beslag til, der skal Dørgreb til og noget mere Glarmesterarbejde til. Det har han ganske overset. Jeg mener, det er noget Sløseri, som paa det skarpeste bør paatales her. Der bør statueres et Eksempel, og jeg tror, det saa nok skal vise sig, at d'Hr. Arkitekter, kongelige Bygningsinspektører, og hvem det er, som skulle arbejde for Staten, nok i Fremtiden skulle passe paa, naar de komme med deres Overslag. Jeg er ganske overbevist om, at hvis det var en Privatmand, der var bleven behandlet saaledes fra en Arkitekts Side, vilde han sige: For Fremtiden agter jeg ikke at benytte en Arkitekt, der saa grovelig forsynder sig med Hensyn til et Overslags Rigtighed. Det er nu ganske det samme, vi gøre fra Statens Side, og jeg kan i Grunden ikke indse, at vi kunne gøre andet, end hvad vi have gjort.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) spurgte, om det havde været Finansudvalget og Ministeren bekendt, at mellem den 17. Juli og 6. August 1907 havde der været en Aftale mellem Departementschef Nordlien og Arkitekt Clemmensen om, at der skulde ikke i Overslaget medtages Udgifter til Varmeanlægene. Det har ikke været Finansudvalget bekendt. Jeg tvivler om, at der skulde være en saadan Aftale, men jeg kan for øvrigt hverken sige fra eller til derom. Kun finder jeg det mærkeligt, at Arkitekt Clemmensen, naar han i en Skrivelse til Ministeriet af 30. Juni 1910, som jeg har her i min Haand, nævner, at nu skal der til disse Bygningsarbejder bruges de 87,700 Kr., da ikke gør opmærksom paa, at det har været aftalt mellem ham og Departementschefen, at der i det oprindelige Overslag ikke skulde medtages Udgifter til disse Anlæg, og at det derfor var undskyldeligt, at han havde glemte disse